

[Undervisningsministeren]

riale til ansøgere og andre interesserede. I denne passus gøres der rede for overgangsbestemmelsen, og det må bero på en misforståelse, når denne tolkes som bevis på, at der er sket en stramning. Som nævnt er det tanken med bestemmelsen, at der i de 2 første år, hvor det nye system med opdeling af optagelsespladserne i to grupper er i brug, skal kunne ske en overførsel af overskydende pladser også fra gruppe I til gruppe II.

Spm. nr. 244

Til *ministeren for kulturelle anliggender* (10/1 80) af:

Poulsgaard (FP):

»Vil ministeren oplyse navnene på de aktieselskaber, som omhandles i ministerens svar på mit spørgsmål nr. 217?«

Begrundelse

Igennem mere end en måned har ministeren over for offentligheden ladet skinne igennem, at hans planlagte Kinarejse med såkaldt kulturelt følge skulle være bekostet af fonde.

I ministerens svar af 3. januar 1980 oplyses imidlertid nu, at der er tale om, at flere aktieselskaber skal bekoste denne rejse.

Som bekendt er aktieselskaber rent erhvervsdrivende foretagender. Det er særdeles betænkeligt, at man lader aktieselskaber betale statsudgifter som den omhandlede rejse til Kina med det formål at indgå statslige kulturaftaler.

Forholdet er som bekendt på den ene side, at erhvervsdrivende foretagender konkurrerer med andre private virksomheder, og på den anden side, at erhvervsvirksomheders muligheder for at drive næring i nutidens Danmark i allerhøjeste grad er afhængige af bevågenhed fra de offentlige myndigheder med de mange restriktionslove og tilskudslove, der i socialdemokratiets regeringstid er groet op omkring vort erhvervsliv.

Det er herefter af særdeles central betydning for offentligheden at få oplyst, hvilke aktieselskaber der skyder en genvej i deres erhvervsvirksomhed ved at betale til foretagender som ministerens Kinarejse.

Det er aldeles uanstændigt, at ministeren på den anførte baggrund i ugevis har skjult over for offentligheden, at det i virkelighe-

den er flere erhvervsvirksomheder, som betalte for den meget omdiskuterede Kinarejse.

Besvarelse (16/1 80):

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen):

Nej.

Spm. nr. 251

Til *ministeren for skatter og afgifter* (11/1 80) af:

Glistrup (FP):

»Hvordan er udviklingen i forbruget af afgiftsunddragen tobak og spiritus?«

Begrundelse

Giftskatterne er det offentliges mest ukontroversielle indtægtskilde.

Så meget desto mere beklageligt er det, at umådeholdne folketingsflertal har presset de danske afgiftssatser på tobak og spiritus så meget højere op end de omliggende landes, at en meget stor del af de cigaretter, der ryges i Danmark, og den spiritus, der drikkes, ikke underkastes de afgifter, som må betales, hvis man køber ind på det, der burde være den normale måde, nemlig i almindelige danske butikker.

En flaske whisky koster i dag 140 kr. i Danmark mod kun 50 kr. i Tyskland og 125 kr. i Sverige. For en karton cigaretter er prisen i Danmark over 160 kr. mod knap 100 kr. i Sverige og ca. 90 kr. i Vesttyskland.

Det er derfor af største betydning for folketingsretten hele tiden at holde sig nøje underrettet om, hvor skævt udviklingen går på området, så man i givet fald kan gribe ind med det eneste middel, som muligt kan være probat, nemlig afgiftsnedsettelse. Den finanspolitiske side af sagen er jo at multiplicere afgiftsbelagt forbrug med afgiftssats, og hvis der så forventes væsentlig større provenu af skatter og afgifter under ét ved at nedsætte afgiftssatser på tobak og/eller spiritus, er det næppe forsvarligt at afvise dette middel i den statsfinansielle afgrund, som finanslovsparterne (SVCQMBE) har kørt Danmark ned i.

Ikke normalt beskattet forbrug af tobak og spiritus forekommer jo bl. a. som udslag af direkte smugleri eller som et resultat af den såkaldte grænsehandel eller ved, at forbruget